
Minneord

OSS IMELLOM

Clas Eika døde 14. september 2011, 71 år gammel. Han spesialiserte seg i indremedisin og blodsykdommer ved Ullevål sykehus og var deretter overlege ved Diakonhjemmet Sykehus.

Vi er en vennegjeng – Baromedisinsk forening. Vi traff Clas da vi jobbet på niende avdeling, der Clas var reservelege. Tittelen til tross, noen reserve var Clas aldri. Innbytterbenken var ikke hans. Han var med i startelleveren, med kapteinsbindet på armen. Han samlet oss. Han visste å finne unge kolleger med felles kjemi. Et meget godt vennskap ble etablert og fordypet gjennom mange år. I 33 år samlet Clas oss to ganger årlig til guttetur på hytta i Hemsedal. Han var organisator og kokk, og menyen holdt seg fullstendig uendret opp gjennom årene. Vi forsto alle intuitivt at uforanderligheten var en klar suksessfaktor. Etter en lystig aften var han alltid førstemann oppe og forberedte frokosten. I tillegg til fjellturer, bridge og muntert samvær var *Klar en klassiker* fast post. Vi var alle med på notene, men Clas var den som oftest tok tonen. Han var meget musikalsk.

Etter noen års maskulint monopol delte vi fellesskapet med konene våre. De var med på jubileumssamlinger på hytta. Vi hadde mange minnerike utenlandsreiser og har fortsatt konsertabonnement gående, med suppeservering som obligatorisk sluttspill. Clas var en ener med sine gode sosiale og verbale ferdigheter. Vi var alle knyttet til ham. Han betydde mye for oss.

På niende avdeling hang et skilt med imperativet «gå langsomt, tal stille». Clas var meget lojal mot både pasienter og sykehus, men dette budet klarte han nok ikke å holde. Dertil var han altfor rapp både i beina og i tungen. Han var en sprinter både fysisk og mentalt.

Clas var et verdipapir som årvisst har gitt oss et meget godt utbytte – uten konjunktursvingninger. Vi vet at vi fortsatt skal ta ut et godt utbytte fra dette verdipapiret gjennom gode minner og assosiasjoner, og dem er det mange av. Vi kommer gang på gang til å si «husker du?» og «nå skulle Clas ha vært her!».

Våre tanker går til Birgit, barna og barnebarna.

Vi takker for det gode samværet med Clas. Han var i sannhet et A-menneske.

Publisert: 15. november 2011. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.11.1164

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 23. mars 2026.